

Forespørgeren (Mourier = Peter-
sen): Den Forespørgsel, som jeg med Thingets Samtykke skal tillade mig at stille til den høitagede Justitsminister, lyder saaledes: „Ager Justitsministeren at gjøre Skridt til, at et Lovforslag, sigtende til at modvirke de overhaandtagende Hedebrande, i den nærmeste Fremtid vil blive forelagt Rigsdagen?“

Den nærmeste Anledning til, at jeg fremkommer med denne Forespørgsel, er, at det paa Hedeselskabets Repræsentantmøde i Herning i Juli Maaned d. N. blev yttret som Duffe fra en stor Deel af de tilstedeværende Hedeboere, at der maatte blive forhandlet om, hvilke yderligere Foranstaltninger der kunde træffes for at raade Bod paa de ødelæggende og skadelige Hedebrande. Resultatet af den Discussion, der herom udspandt sig, blev, at det overdroges Hedeselskabets Bestyrelse, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, at tage sig af Sagen. Mine Collegaer i Bestyrelsen og jeg tilskreve derefter samtlige Landboforeninger i Syllands Hedeegne og desuden ogsaa forskjellige praktiske og erfarne Mænd i Sylland, idet vi udbade os deres Erklæringer med Hensyn til forskjellige af os udhævede Punkter vedkommende denne Sag. Efter at have modtaget Besvarelser fra de fleste af dem, vi havde tilskrevet, have vi paa Grundlag heraf udarbejdet et Forslag om den formeentlig bedste Ordning af denne Sag, hvilket Forslag vi naturligvis med Glæde ville stille til den høitæredede Justitsministers Disposition, forsaavidt der kunde være Anvendelse for det. Min første Hensigt havde været at fremkomme med et privat Lovforslag; men i Erkjendelse af de dermed forbundne Vanskeligheder og det Usskelige i, at en Sag som denne maatte komme frem ved Regjeringens eget Initiativ, opgav jeg min oprindelige Plan; derimod ansaae jeg det for rigtigt af Hensyn til Sagens Vigtighed og det mig specielt overdragne Hverv at fremkomme med en Forespørgsel for derved at kunne faae constateret Regjeringens Stilling til Sagen.

Det vil maaffee undre de ærede Medlemmer af Thinget, at Spørgsmaalet om Afbrænding af Heder og Moser overhovedet kan trænge til en Omordning, efterat vi for ikke

længere Tid siden end ved Loven af 2den Marts 1861 have faaet fastsat Regler desangaaende. Smidlertid troer jeg dog at turde paastaae, at det er Tilfældet, og tillige, at den nævnte Lovs Bestemmelser ikke ere hensigtsvarende, saa at Forandringer deri i flere Retninger maae ansees for onskelige. Forinden jeg imidlertid forsøger paa saa kort som muligt at begrunde denne min Paastand, skal jeg, for bedre at blive forstaaet, blist nævne de forskjellige Arter af Afbrænding, der omhandles i Loven af 1861. Disse ere deels Afbrænding af Lyng paa Noder, deels Afbrænding af Hede- og Mosejord og af Hede- og Mosestrø, hvad jeg med et kortere og mere betegnende Navn vil kalde Surebrænding. Derimod er der ikke i Loven af 1861 omtalt Afbrænding af Mosejord til Torvekul, Noget, der i de senere Aar har taget temmelig megen Overhaand. Der findes heller ikke deri omtalt Brænding af Trækul i Skove ligesaalidt som Brænding i Plantager, hvor to eller flere støde op til hinanden, eller Brænding af Hede- og Mosestrækninger, der ligge i umiddelbar Nærhed af Plantager. — For at komme tilbage til de Hovedindvendinger, som jeg har mod Loven af 1861, saa gaae de ud paa, at de deri omhandlede Forsigtighedsregler ikke ere betryggende, ligesom heller ikke de Midler, hvorved disse Forsigtighedsregler skulle overholdes, og opstaaet Brandfare fjernes, ere tilstrækkelige. Forsigtighedsreglerne angaae fornemmeligt Tiden, i hvilken det er forbudt at foretage Afbrænding, og dernæst Størrelsen og Arten af de brandfrie Bæltter, hvormed Brandstedet skal være omgivet. Hvad nu Afbrændingstiden angaaer, da er det i Loven af 2den Marts 1861 forbudt at afbrænde Lyng i Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September; derimod er det under visse Betingelser tilladt at foretage den Surebrænding, jeg for omtalte, i dette Tidsrum, og uden saadanne Betingelser er det tilladt at foretage denne i den øvrige Deel af Aaret. Hvad imidlertid Afbrændingen af Lyng angaaer, da er det ikke nødvendigt at fastsætte saa lang en Afbrændingstid, thi den kan meget godt foregaae selv om den Jordbund, hvorpaa Lyngen staaer,